

Roševci poklicali trboveljske „sokole“ na pomoč. Dejstvo je, da se je v Hrastniku streljalo, da se je ljudi napadalo z dolgimi nožmi. Dejstvo je, da se je ponoči kamenje na železniški tir položilo. Le en las je manjkalo in 30 oseb bi našlo vsled tega lopovstva brezvestnih zločincev svojo smrt. To divjaštvo ostane narodnjakom kot sramotni pečat na čelu, ki se ga nikdar ne bodo oprali! „Narodni dnevnik“ se zdaj jezuvitstva izgovarja, češ da so to Nemci sami naredili. Oj ti pisatelj, kako neumen si! Ali misliš, da ti bo to laž le ena oseba verovala? Niti Roš ti tega ne veruje, kajti Roš pozna „narodnjake“ prav dobro. Z zločini, z tolovajstvom so pričeli v Hrastniku zagriženi „narodnjaki“ nastopati. Ali tudi to jim ne bode pomagalo; njih koruptno vladanje mora pasti! Rudarji brez razlike strank pa so gotovo prepošteni in preza vedni, da bi se zvezali z Roševci. Vsak pošten rudar se tem ljudem daleč izogne! Proč z Roševco bande v Hrastniku!

Iz Trbovelj se pusti „Narodni dnevnik“ od nekoga za nos voditi. V svoji torkovi številki napada dopisov tega dohtarskega lista rudarja Canžeka, češ da ta za „Štajerca“ agitira in prosi milo vodstvo socialno-demokratske stranke, naj mu to prepove. Prvič pribijemo, da je nesramna laž, da pride „Štajerca“ vsak teden 6 do 8 kil zastoj v Trbovlje. Ali razumljivo je, da imamo več naročnikov, kakor tisti celjski listič, ki se ne sramuje, potegovati se za enega Roša. Od tega celjskega lističa se pa tudi nikdo ne bode pustil komandirati, kaj naj čita. Noben socialist se ne bode pustil siliti, da mora celjske cunje prebirati. Kar se pa tiče „solidarnosti“, katero ima „narodna stranka“ napram socialistom, se jo zadnji gotovo sramujejo in jo odklanjajo. Saj je med voditelji „narodne stranke“ korumpirani človek, kateri je svoj čas na Dunaj telefoniral, da se mora stavkujoče knape postreljati. S takimi ljudmi odklanjajo gotovo tudi socialisti vsako zvezo. Tisto „sokolsko“ omizje v Trbovljah pa se proketo moti, ako misli, da bode koga teroriziralo. Pred enim Sentjuncem ali enim Rošem ne bode nikdo trepetal. Časi so minuli, ko je Roš z enim Uršičem knape vladal, ko se je rudarje pretepavalo in pobijalo. Danes si upajo „narodnjaki“ k večjem še kakor tolovaji kamenje na železniški tir položati. Take ljudi zagovarja seveda celjski list. Torej, gospoda, le tiho, drugače vam bodejo rudarji brez razlike stranke nekaj zapeli.

Iz Ptujске gore se nam poroča: Te dni enkrat prišli so nekateri delavci (pekovski pomočniki) slučajno v Klemenčičovo gostilno na Ptujski gori. Fantje so govorili nemško, ali vedli so se dostojno in olikano. Niso hoteli v neolikanosti posnemati učitelja Klemenčiča. Vkljub temu se je vrglo te fante iz gostilne, to pa samo zaradi nemškega govorjenja. Klemenčičeva zlahta pa prav rada nemško govori. Tudi Klemenčič bi moral svinje pasti, ko bi nemškega ne znal! Na vsak način pa si naj vsakdo to postopanje zapomni. Ljudje, ki nočejo, da bi se jih vun vrglo, naj se omikajo Klemenčičeve krème! Šolsko oblast pa opozarjamo ponovno na tega človeka, ki dela celemu učiteljskemu stanu sramoto!

Iz Ptujске gore. Župan Jurček Topolovec je res pravi modrijan. V nekem celjskem listu objavlja zdaj bedasti članek, v katerem opozarja razne občine, da naj zahtevajo vojaške nabore na Ptujski gori. Pravi, da ptujška policija slovenske fante „preganja“. Res je, da se v Ptuju nikdo ne pusti izzivati in to tudi od mladeničev ne, ki grejo šele na „štelungo“. Nekaj teh mladeničev ima namreč navado, da škandale dela, ako pride v mesto. Tega se ne bode nikdar trpelo! Jurček Topolovec pa laže, da zapira policija fante iz malih vzrokov. To je laž, nesramna laž, oče Jurček! Sicer pa vemo, da je Jurček le štrman in da mu je celo stvar učitelja Klemenčiča napisal. Tega pijači udanega Klemenčiča namreč zopet koža srbi in ker ne more v družbi večnih arestantov po shodih škandale delati, pisari zdaj neumne članke. Oče Topolovec, od takih oseb se pustite Vi voditi? Pač žalostno za Vas in za občino, kateri Vi načelujete. Sicer pa: klin s klinom!

Kaznovani izzivač. Poročali smo že, da je

posestnik A. K. iz Pregrada hodil vedno v Rogatec in tam na nesramni način izzival. Zadnjič pa je našel, kar je iskal. Preklofutalo se ga je prav pošteno. Ker se je tudi proti policiji pregrešil, so ga zaprli in vtaknili v luknjo. Tam pa je na neverjetni način ponesnažil občinski zapor. Drugo jutro pa je moral sam sledove svojega narodnjaškega razburjenja odstraniti. Tako, možakar bode zdaj menda bolj pameten. Take cvetke poganja na spodnjem Štajerskem narodnjaško hujskanje!

Darilo. Pred kratkem umrli ritmojster Karl pl. Hellin zapustil je štajerskemu skladu za služaj bede svoto 200 kron, ki se je že izplačala. Blag mu spomin!

Umrli je v Hočah gospa Maria Wernig, 80 letna mati občinskega predstojnika. Bila je velika dobrotnica. N. p. v. m.!

Dr. Fr. Sueti, drugi šef-urednik „Grazer Tagesposte“ je te dni umrl. Bil je nadarjen in delavni žurnalst, kar mu tudi politični nasprotniki priznajo. Lahka mu bodi zemlja!

Najdlo se je v Ptuju večjo denarno svoto in dežnik. Več se izve pri policiji.

Za živinorejce. Piše se nam: Zveza kmetijskih zadrug na Štajerskem smatra direktno porabo kmetijskih pridelkov svojih članov za važno nalogo. Zveza je zato uresničila združeno osrednje mesto za oddajanje živine in mleka (Vieh- und Milch-Verwertungsstelle). Ta novi zavod je otvoril svojo pisarno v Gradcu, Hergottwiesgasse 9, torej v neposredni bližini glavnega sejma. Namen mu je, podati članom možnost direktne oddaje, vseh vrst živine na velikih sejmih brez posredovalnih trgovcev. V poštev pride v prvi vrsti graški živinski sejem, za posebno dobre vrste pa tudi eksport na Dunaj, v München itd. Zavod bode tudi kupec in prodajalec skupaj pripeljal in pošiljal članov in dobra tržna poročila. Kupčija se tako-le izvrši: Posamezni ali združeni člani naznanijo po zaupniku živino, ki jo mislijo prodati. Z ozirom na vrsto in ceno določi zavod potem čas prodaje. Zaupniki naložijo živino in vse drugo izvrši zavod. Potem dobijo člani kupnino po obračunu. Posredovanje kupčije izvrši zavod brez vsacega namena, pridobiti si dobiček in si zaračunati zavod le troške. Kmetje morajo novemu zavodu zaupno pomagati. Vsa nadaljna pojasnila dobijo kmetje v pisarni (tudi pismeno). Naslov je: Vieh- und Milchverwertungsstelle, Graz, Franzensplatz 2.

Razglas c. kr. finančnega ravnateljstva za Štajersko v Gradcu z dne 18. sušca 1910, štev. 6421, v zadevi obrokov za vplačilo neposrednih davkov v II. četrtletju 1910. Tekom II. četrtletja 1910 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednjih obrokih: I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek od na-

jemnine onih poslopij, ki so prosta hišno-najemninskega davka in sicer: 4. mesečni obrok dne 30. aprila 1910, 5. mesečni obrok dne 31. maja 1910, 6. mesečni obrok dne 30. junija 1910. II. Občna pridobitina in pridobitina podjetij, podvrženih javnemu dajanju računov: II. četrtletni obrok dne 1. aprila 1910. III. Rentnina in osebna dohodnina, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osebah oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke in sicer I. polletni obrok dne 1. junija 1910. Ako se navedeni davki oziroma pripadle deželne doklade ne vplačajo najkasneje 14 dni po preteku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer ne samo od državnih davkov, ampak v zmislu postave z dne 15. januarja 1904. l. dež. zak. broj 17 tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku preseže znesek 100 K; zamudne obresti znašajo od vsakih 100 K dotične dolžnosti in za vsak zamujen dan 1/3 v in se morajo izračunati ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgornj naštetim rokom do vštete dne vplačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja se ista s pripadnimi dokladami in z doteklimi zamudnimi obrestmi vred potom predpisanega prisilnega postopanja.

Velikonočno streljanje, ta bedasta razvada, ki je naravnost sramota in zločin, proti kateri pa duhovščina žalibog še vedno ne nastopa, — zahtevalo je tudi letos mnogo žrtev. Omeniti hočemo le par slučajev: Pri Gamlicu je streljal hlapec Kempinger in si poškodoval pri temu težko oko. Oddali so ga v bolnico. — Viničarski sin Grill v Vičajnu si je prestrelil prst na levi roki. — V Retznei pri Leibnicu je streljal fant Edvard Halbwirt iz stare puške, ki se je razpočila in mu levo roko popolnoma raztrgala. Težko ranjenega so odpeljali v špital. — V celjskem okraju se je pri velikonočnem streljanju več nesreč zgodilo. Pet ranjencev, dva družinska očeta in tri dečke so pripeljali s težkimi ranami v celjsko bolnišnico. — V sv. Martinu je dobil fant Sturman pri streljanju težke rane na glavi. — Tudi v ptujskem okraju je bila cela vrsta fantov ranjenih. Večinoma so jim prsti odtrgani. — V velikonočedeljski fari je odtrgalo nekemu fantu štiri prstov.

Grozna smrt vsled streljanja. V spodnji Kunigundi se je v soboto kruh blagoslovilo. Tako tudi pri posestnici Flucher v Dobrenku. Seveda je moral pri temu domači 21 letni hlapec Heinz iz možnarja streljati. Ali možnar se je preje razstrelil in pognal hlapcu „ladštok“ v glavo. „Ladštok“ je ravno tako spredaj, kakor zadaj glave par centimentrov vun gledal; kakor dva držaja na glavi nesrečnega. Obenem so pričeli

Pokojna cesar. Elizabeta.

Kakor znano, bila je cesarica Elizabeta svoj čas v Genfu od nekega italijanskega anarhista umorjena. Vkljub temu se jo avstrijski narodi še vedno radi spominjajo. Umetnik Alfred Nossig pa je vstvaril v cesaričin spomin njeno mrliško masko, katero kaže naša slika. Cesarica je bila svoj čas izredno lepa žena in sledovi te lepote se kažejo tudi še na njenem obrazu. Bolesti in žalost začrtala je pač v ta obraz svoje neizbrisne poteze.

Vsakdo,

ki ima srce za napredek ljudstva, ki hoče boljše gospodarsko bodočnost, ki sovraži izsesalce ljudstva, vsakdo, kdor ljubi

resnico,

ta mora biti tudi z veseljem in z vsem srcem

naročnik „Štajerca“.

Ali to ni dovolj! Treba je tudi vse to delati, da vsak naš prijatelj vsaj enega novega naročnika pridobi. Treba je agitirati, da se dobi „Štajerca“ v vsaki napredni gostilni.

Napredni možje, na delo!

Die Totenmaske d. Kaiserin Elisabeth